EPILEPSIFORENINGEN

Epilepsi

Årgang 52 | Nr. 1 | 2018

Høring på Christiansborg:

DER ER BRUG FOR ET LØFT I EPILEPSIINDSATSEN

Fakta om:

FORSØGSORDNING MED MEDICINSK CANNABIS

+

Tema

OVERGANGE I LIVET

TEMA:
OVERGANGE I LIVET

Af Per Vad
pervad@epilepsiforeningen.dk

"DET ER EPILEPSIEN, DER HAR TAGET MIT HOVED"

NIELS HENRIK ER EN MAND, DER HAR FORSØGT ALT FOR AT LØSE SINE KOGNITIVE PROBLEMER. OG HAN HAR SAGT JA TAK TIL ALT, DER KUNNE ØGE HANS JOBMULIGHEDER. MEN ALT ER IKKE ALTID NOK. HELDIGVIS ER HAN OGSÅ EN MAND, DER ER GOD TIL AT BEDE OM OG TAGE IMOD HJÆLP.

Niels Henrik F. Pedersen har våde strømper, og det er min skyld. Men det kommer vi tilbage til.

Han er 43 år og bor i Aarhus i et nybyggeri af den slags, hvor bygningerne har store vinduer og lange altaner, og mellem boligblokkene er der grønne områder, der ser lidt nyplantede ud. Da jeg kommer indenfor, står der ned gennem entreen rammer med sodavand og øl. Øllene er meget gamle, for han drikker aldrig. De sukkerholdige vand får også lov til at stå en rum tid, for han passer på sin vægt. Men om et par måneder er lightsodavandene væk og så kører han igen-igen ned til Flensborg – for turens skyld – og køber stort ind i grænsebutikkerne.

Han har droppet sit store spisebord, fortæller han, mens vi sætter os ved det runde firepersoners bord. Det store bord blev aldrig brugt. Det gør motionscyklen heller ikke, indrømmer han, da jeg spørger til den store motionscykel, der står parkeret for enden af sofaen: "Jeg har brugt den. Nu står den der især som en reminder om at komme ud at dyrke noget motion. Jeg går til badminton et par gange om ugen," siger han og beklager sig over, at han sidste gang trykkede sine ribben.

I den orangebrune sofa ligger en kæmpe grå swiss ball til at lave fitnessøvelser på og med. Øvelserne skal styrke knæene som en kompensation for en slidgigt, han døjer med. Gigten er kun en af hans svagheder. Han fik for en halv snes år siden transplanteret en nyre. Og så har han epilepsi.

Epilepsien har ændret hans liv, fortæller Niels Henrik, da vi har talt et stykke tid: "Jeg synes, der er et meget klart før og efter i forhold til epilepsien og behandlingen for den. Det er epilepsien, der har taget mit hoved."

Tidligere havde han for eksempel en lidt større omgangskreds, og han elskede at læse bøger og se film og tv-serier: "Det er jeg stort set holdt op med – på trods af skærmen bag mig." Han nikker ind mod stuen, hvor en magelig brun herrestol troner foran et 65 tommers tv, der fylder en klækkelig del af den ene væg. "Nu er det reduceret til YouTube-videoer, for det der format på små 10 minutter, det kan jeg klare. Kommer vi op over en halv time, så er jeg stået helt af."

Han har forsøgt at se Game of Thrones, men efter at have sat første afsnit på pause måske syv gange, var han helt smadret af forsøget på at sætte sig ind i afsnittets mylder af karakterer og nye verdner.

VILLE IKKE ACCEPTERE EPILEPSIEN

Niels Henrik F. Pedersen fik epilepsi tilbage i 2010, hvor han var på revalidering efter en nyretransplantation og læste til socialrådgiver.

> **"Til at begynde med ville jeg ikke i behandling. Jeg havde svært ved at acceptere, at det her var virkeligt."**

"Til at begynde med ville jeg ikke i behandling. Jeg havde svært ved at acceptere, at det her var virkeligt. Og i forvejen lå jeg jo i dialyse på det her tidspunkt, og jeg tænkte: 'Det kan fa'me ikke passe!' Men de her anfald fortsatte stille og roligt, og de gjorde, at min hukommelse blev forfærdelig. Det var så svært for mig at følge med på studiet. Og i dag må jeg også konstatere, at jeg har glemt det meste."

I lang tid bortforklarede han anfaldene for sig selv med, at det sikkert skyldtes forgiftning fra nyrerne. Og problemerne med hukommelse og koncentration var bare et spørgsmål om at klemme ballerne sammen, fortalte han sig selv: "Det var først ved den sidste eksamen, jeg var nødt til at indrømme, at den var helt gal. Og så gik jeg til skolen og bad simpelthen om hjælp. Og det gav de mig. En af underviserne tog sig tid til at sætte sig med mig nogle timer og pløjede det pensum, vi kunne nå, igennem."

Det var en feberredning, og Niels Henrik gennemførte og bestod socialrådgiveruddannelsen. Han begyndte også at tage epilepsien og behandlingen alvorligt. Klarsynet kom, efter han en morgen vågnede op med en skade:

"Jeg vågnede op en morgen, hvor hele højre side af min krop var gået i stykker. Det var skræmmende." Det gav ham en skulderskade, som han nu seks år senere endnu ikke har fået helt has på. Ud over det har han været forskånet for store fysiske skader på grund af anfald: "Det har været småting, du ved: Man vågner op, og så har man slået sine tæer, og hvordan pokker er det sket? Så har man slået foden ind i den mur, man ligger op ad. Det løste jeg ved at købe en dobbeltseng og stille den midt på gulvet"

EN GOD BORGER

Den medicinske behandling hjalp, og aarhusianeren har nu været anfaldsfri så længe, at han for eksempel har fået sit kørekort tilbage. Men han har ikke fået sin arbejdsevne og de kognitive færdigheder tilbage. Og i dag lever han af førtidspension: "Det var ikke den oprindelige plan, men det var der, det endte."

I månederne efter socialrådgiveruddannelsen gik han på forskellige jobsøgningskurser i at lave cv'er og skrive ansøgninger. Selvom hukommelsesproblemerne gjorde det svært at følge med, lykkedes det ham at lande en praktik. Han startede ud på fuld tid, men måtte snart bede om at blive sat ned i tid. Først 25 timer, så 12 og så helt stop.

Niels Henrik blev fanget i sygedagpenge og ressourceforløb, men gjorde hvad han kunne for at komme ud på arbejdsmarkedet: "Jeg tror, jeg var en rigtig god borger. Jeg sagde aldrig nej til noget som helst."

På trods af den gode jobvilje, så lykkedes det aldrig: "I en anden praktik, hos 3F's a-kasse, var jeg virkelig opsat på, at nu skulle jeg vise, at jeg godt kunne det her. Jeg kom med en masse spændende spørgsmål, om hvordan tingene foregik, men de blev gudsjammerligt trætte af mig, for jeg mødte op hver morgen med præcis de samme spørgsmål. Jeg kunne ikke huske det fra dag til dag."

INTET HJÆLPER PÅ HUKOMMELSEN

Niels Henrik har prøvet mange ting i håb om at genopbygge nogle af sine tabte kognitive færdigheder. Han har prøvet at lære ti-fingersystem, IT og matematik, spillet brætspil og lagt puslespil, deltaget i kurser og prøvet forskellige hukommelsestræningsprogrammer på computeren, hvor han også spiller strategi- og adventurespil som Civilization, hvor han må give op, når spilleverdenen vokser sig så stor, at han ikke kan overskue det. Intet af det har styrket hukommelsen: "I bedste fald har det vedligeholdt noget af den."

To gange har han fået kortlagt sine kognitive udfordringer gennem en neuropsykologisk udredning. Først på Epilepsihospitalet Filadelfia, hvor han gik til behandling og siden på Hjerneskadecenteret Marselisborg i Aarhus.

"Det er jo sådan en slags IQ-test eller sådan noget. Sådan føles det i hvert fald. Og en hukommelsestest", forklarer han, da jeg spørger, hvad der egentlig foregår ved sådan en undersøgelse?

"Du får en test med en række spørgsmål. Får fortalt en historie, du skal gentage fem minutter senere. Får en række ord, du skal huske. Jeg blev bedt om at nævne så mange dyr, jeg kunne komme i tanke om. På Filadelfia skulle jeg samle nogle figurer af træklodser – det havde jeg ikke let ved. Det er sådan, jeg lige husker det."

"Jeg var ked af at få at vide, at jeg var uhyggelig gennemsnitlig", smiler han: "Man går jo altid rundt og mener selv, at man er et geni. Jeg lå midt i normalområdet."

DEN FANTASTISKE TEGNING

Mødet med neuropsykologen på Hjerneskadecenteret blev et vendepunkt for Niels Henrik. Hun satte sig og kiggede alle de sagsakter igennem, der lå på ham og skabte sig et overblik over, hans situation: "Et overblik jeg aldrig selv har haft."

Derefter arrangerede hun et møde med hans sagsbehandler fra kommunen, hvor hun gennemgik det hele: "Det var en meget pædagogisk metode, de havde. I stedet for at komme med PowerPoint skrev de det op på tavlen", fortæller Niels Henrik og henter et ringbind, hvor der er billeder af tegningerne. De ligner en slags mind map, hvor "epilepsi" er sat i en cirkel, hvorfra der går streger ud til andre cirkler med problemer, der skyldes epilepsien og behandlingen, og derfra nye streger til andre ting, så det alt i alt bliver et uigennemtrængeligt net af udfordringer, der hænger sammen med epilepsien og nyretransplantationen.

> **"Det her – hvor hyggeligt det end er – når du siger farvel, så går jeg ind og lægger mig i et par timer. Mennesker kan være utrolig trættende"**

Neuropsykologens foredrag blev afgørende, for at rehabiliteringsteamets sammenfatning mundede ud i, at han sidste sommer fik førtidspension, mener Niels Henrik: "Der er ingen af mine sygdomme, der normalt udløser en førtidspension eller et fleksjob. Du bliver nødt til at få det der helhedsbillede. Det møde og det der billede, det var simpelthen guld værd."

VÅDE STRØMPER OG LANGE DAGE

Det her har tydeligvis aldrig været hans mål, så jeg spørger ham, hvad man får dagen til at gå med, når man er på førtidspension?

"Godt spørgsmål. Jeg har ikke fundet noget endnu, men det skal jeg. For det bliver nogle lange dage. Der er nogle jobsøgningskurser, der er rettet mod førtidspensionister og fleksjobbere. Jeg vil prøve at hoppe på noget af det på et tidspunkt."

> **"Jeg har heldigvis en bostøtte tilknyttet fra Aarhus kommune, der kender de forskellige tilbud, der findes i kommunen. Det kan være utroligt svært at finde de tilbud med en søgemaskine."**

"Jeg har heldigvis en bostøtte tilknyttet fra Aarhus kommune, der kender de forskellige tilbud, der findes i kommunen. Det kan være utroligt svært at finde de tilbud med en søgemaskine."

Bostøtten var et løsningsforslag fra Filadelfia på problemerne med gåpåmodet: "Jeg synes, der er et klart før og efter medicinen. Man skal ikke altid give medicinen skylden, men jeg synes, at det er blevet forfærdeligt svært at finde initiativet og virkelysten."

I det hele taget bliver han hurtig træt: "Det her – hvor hyggeligt det end er – når du siger farvel, så går jeg ind og lægger mig i et par timer. Mennesker kan være utrolig trættende," smiler han.

Inden vi slutter samtalen helt, går vi ud på den lange altan, der løber som en svalegang langs etagens lejligheder, for at tage nogle billeder. Det småregner, og jeg har ikke lagt mærke til, at Niels Henrik er på strømpefødder. Og det siger måske lidt om hans imødekommenhed, at det er først, da vi er kommet ind, at han klager lidt over, at han har fået våde sokker.

> **"Jeg synes, der er et klart før og efter medicinen. Man skal ikke altid give medicinen skylden, men jeg synes, at det er blevet forfærdeligt svært at finde initiativet og virkelysten."**

Af Per Vad
pervad@epilepsiforeningen.dk

KLAR, PARAT, SPRING

– FORBERED OVERGANGEN FRA BARN TIL VOKSEN I GOD TID

HVIS DU FÅR STØTTE AF KOMMUNEN TIL DIT BARN, SÅ GØR DIG KLAR I GOD TID TIL, AT NÅR DEN UNGE FYLDER 18 ÅR, SÅ BLIVER AL TING ANDERLEDES. DU SKAL HAVE TALT MED KOMMUNEN OM BLANDT ANDET BESKÆFTIGELSE, BOLIG OG FORSØRGELSE

Set fra socialrådgiversynspunkt er der jo flere overgange i livet, som vi alle sammen kommer igennem. Det er for eksempel fra vuggestue til børnehave, fra børnehave til skole og fra skolen ud i uddannelseslivet. Et af de steder, hvor det er vigtigt, at overgangen foregår på en ordentlig måde er, når barnet bliver 18 år og går fra at være barn til at være voksen. Vi har talt med Epilepsiforeningens socialrådgiver Helle Obel om, hvordan man forbereder sig til den overgang.

Hvis du havde et barn, der var fyldt 17 som havde brug for støtte, hvad ville du så gøre?

"Jeg ville bede om et møde med en socialrådgiver, hvis det er et barn, der får nogen form for hjælp fra kommunen og har brug for det på længere sigt. Så ville jeg dér begynde at tale om, at vi skal have planlagt, hvad der skal ske, når X fylder 18 år og så bede om at få nogle overdragelsesmøder i kalenderen. Desværre foregår der ikke i alle kommuner i god tid overdragelsesmøder mellem de afdelinger, der er behov for at involvere. I rådgivningen kan jeg høre, at nogle kommuner først holder overdragelsesmøder umiddelbart inden den unge fylder 18 – og desværre hører jeg også om kommuner, hvor der ikke sker noget før den unge er fyldt 18 år", siger Helle, der ville ønske, at det var lovbundet, at der skulle afholdes overdragelsesmøder med jævne mellemrum fra ca. det 17. år:

"Det er ikke i orden at forældre og den unge ikke ved, hvad fremtiden bringer. Jeg kan kun opfordre forældre til konstant at presse på for, at der afholdes de her møder, når det er nødvendigt."

Hvis man vil have en lille seddel med til det møde, hvor der står et par punkter, man skal huske at tale om, hvad skal der så stå?

"Der skal stå: Bolig, forsørgelse og beskæftigelse. Og egen situation hvis det er relevant."

BOLIG, BESKÆFTIGELSE OG FORSØGELSE

Med hensyn til bolig, så er spørgsmålet, om den unge skal blive boende hjemme. Hvis ikke skal han eller hun i god tid skrives op til noget, der er relevant for vedkommende.

> **Der skal stå: Bolig, forsørgelse og beskæftigelse. Og egen situation hvis det er relevant."**

"Det skal i god tid planlægges, hvad der skal ske for den unge: Kan den unge klare sig selv, eller får den unge behov for støtte? Og så skal der iværksættes nogle andre foranstaltninger end dem, der har været der hidtil, fordi lovgivningen ændrer sig markant, ved det 18. år", minder Helle om.

Hvis den unge for eksempel ikke kan tage vare på sig selv og fortsat skal passes hjemme af forældrene, som måske har modtaget kompensation for tabt arbejdsfortjeneste, så skal man ind og se på mulighederne for f.eks. BPA, borgerstyret person assistance samt andre muligheder for pasning af den unge.

Med hensyn til beskæftigelse er der nogen, der skal have en ordinær uddannelse. Der kan der hen ad vejen ved videregående uddannelse måske blive behov for at undersøge, om man kan få handicaptillæg til SU'en, hvis man ikke er i stand til at arbejde ved siden af sit studie. Og hvis den unge har brug for hjælp

til for eksempel at strukturere og planlægge studiet eller eksamenen, så kan der måske blive behov for noget mentorordning eller særlige eksamensvilkår.

"Lad mig lige her påpege, hvilken hjælp en neuropsykologisk undersøgelse kan være. Den vil vise, hvor den unge eventuelt har udfordringer og kan være et nødvendigt værktøj for at kompensere for vanskelighederne. Det bliver nogen gange overset for eksempel i jobcentrene, hvilket kan medføre, at den unge bliver sendt i tilbud, der ikke er relevante, hvilket ikke er befordrende for noget. Så har den unge visse kognitive vanskeligheder, så undlad ikke at råbe op om en neuropsykologisk test, der skal vise, hvor der er udfordringer, der skal kompenseres for."

"Det skal i god tid planlægges, hvad der skal ske for den unge: Kan den unge klare sig selv, eller får den unge behov for støtte? Og så skal der iværksættes nogle andre foranstaltninger end dem, der har været der hidtil, fordi lovgivningen ændrer sig markant, ved det 18. år"

For andre unge kan det være STU, særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse, der skal drøftes. UU-vejlederne er behjælpelige med henvisning til blandt andet STU. Kommunernes ungdomsvejledere (UU-vejledere) har måske ikke specifikt kendskab til epilepsi, hvorfor det kan være en god ide at inddrage Specialrådgivning om Epilepsi, eller kontakte Epilepsiforeningen rådgivere.

STOP FOR TABT ARBEJDSFORTJENESTE

Det er ikke kun den unges vilkår, der ændres, når barnet lige pludselig bliver voksen. Den unge skal til at tage et ansvar i forhold til egen situation og i forhold til offentlige myndigheder og det kan også betyde forandringer for forældrene på flere områder, herunder også økonomisk. Det er det socialrådgiveren hentyder til, når hun siger, at man skal tale om egen situationen:

"Måske har man som forældre modtaget kompensation for tabt arbejdsfortjeneste, og hvis man ikke i god tid får planlagt, hvad der skal ske, når der skal ske overgang fra barn til voksen, så vil den forældre, der har modtaget tabt arbejdsfortjeneste gennem flere år, måske stå og ikke have noget forsørgelsesgrundlag."

"Hvis du har levet af tabt arbejdsfortjeneste i mange år, så har du måske tabt faglige kundskaber, og du kan måske ikke komme tilbage til det erhverv, hvor du startede i tidernes morgen."

Den afviklingsperiode på 14 uger, som man normalt har ved tabt arbejdsfortjeneste, den har man ikke, når barnet fylder 18 år: "Så er det bare slut; så er der ikke mere," siger socialrådgiveren:

"Derfor er det en god idé inden at drøfte med kommunen, hvilke muligheder der er for at hjælpe én tilbage til arbejdsmarkedet. Det kan være, at afdelingen for udbetaling af kompensation kan være behjælpelig med at undersøge, om jobcenteret har mulighed for at hjælpe med jobkonsulent og måske revalidering. Det kan også være en god idé undervejs at aftale med kommunen, at du deltager i f.eks. kurser og lignende, der sikrer, at du taber færrest af dine faglige kvalifikationer på grund af kompensation for tabt arbejdsfortjeneste."

DEN UNGE OVERTAGER ANSVARET OG PENGENE

I det hele taget ændrer de økonomiske relationer til kommunen sig: "Hidtil har det været mor eller far, der har fået ydelsen. I det øjeblik, man bliver 18 år, så ophører forældrenes forældreansvar og i forhold til det offentlige, bliver man selv den, der er ansvarlig for møder, ansøgninger og så videre. Man får lige pludselig selv et ansvar. For nogen vil det være uden problemer – det vil måske oven i købet være ganske rart. For andre kan det måske give problemer."

Helle Obel minder også om, at med mindre én af forældrene bliver værge for den unge, så er forældrene ikke længere part i den unges sag. Det er den unge, der skal til møder hos kommunen. Ikke forældrene. Det er ikke forældrene, der kan bede om aktindsigt eller klage over den unges sag. Det skal den 18-årige selv gøre fra nu af. Rent praktisk ender det nok ofte i et samarbejde, men principielt kan kommunen alene samarbejde med forældrene, hvis den unge ønsker det.

LOTTE HILLEBRANDT
sygeplejerske og faglig konsulent;
lotteh@epilepsiforeningen.dk

Rådgiver om sundhedsfaglige spørgsmål.

HELLE OBEL
socialrådgiver;
helleobel@epilepsiforeningen.dk

Rådgiver om socialfaglige spørgsmål.

Medlemmer kan enten ringe eller maile til foreningens rådgivere på:

Tlf.: 6611 9091

Tirsdag kl. 09.00 – 14.00
Torsdag kl. 09.00 – 12.00
samt kl. 14.00 – 18.00

Af Lotte Hillebrandt
lotteh@epilepsiforeningen.dk

NÅR SAMMENHÆNG GIR MENING OG TRYGHED

SAMMENHÆNG KAN BL.A. HANDLE OM OVERGANGEN IMELLEM LÆGE OG PATIENT. DER SPILLER SPROGET EN VIGTIG ROLLE.

Problemstillinger ved overgange ses meget ofte i rådgivningen som f.eks. de klassiske eksempler på overgange fra børnehave til skole, fra ung til voksen, fra uddannelse til job, mv. hvor det kan være svært at se sammenhængen i forløbet.

Men sammenhæng kan også handle om overgangen imellem sektorer, som den sundhedsfaglige verden og de kommunale indsatser f.eks. i skolen, i jobcenteret, hos sagsbehandleren mv.

Noget jeg ofte støder på som problematisk er forskellig sprogbrug i de forskellige sektorer. Hvis ikke man forstår de fagbegreber, der bruges, og hvad de indebærer, eller forstår noget andet ved dem end sundhedspersonalet gør, kan det have store konsekvenser i forhold til at finde de rette støttemuligheder i de tilfælde, hvor det handler om, hvad en bestemt epilepsidiagnose betyder, og hvad den har af konsekvenser i det enkelte tilfælde?

Men sammenhæng kan også handle om overgangen imellem læge og patient og fra sygehuslæge til praktiserende læge.

I rådgivningen hører jeg ofte fra personer med epilepsi og deres pårørende, at de oplever kommunikationen omkring epilepsi og dens praktiske konsekvenser som vanskelig eller mangelfuld. Man kan nemt opleve ikke helt at blive forstået. Det kan ofte være en komplicerende faktor, at tiden er knap, og at rammerne ikke altid er til, at man kan mødes i øjenhøjde og forstå hinanden, skriftligt som mundtligt.

I rådgivningen er der ofte behov for tolkning af udtryk og hjælp til at samle brikkerne sammen i forhold til en given problemstilling. Nogen gange kan jeg også hjælpe ved at finde nogle supplerende brikker, som måske kan være lige netop dem, der giver sammenhængen og forståelsen i en given problemstilling.

Ud over personer med epilepsi og deres pårørende bruger en meget bred vifte af fagpersoner også rådgivningen hos sygeplejersken, og henvendelser herfra handler ofte om lignende problemstillinger.

HVAD KENDETEGNER DE GODE OVERGANGE?

Noget af det, der ofte nævnes som forudsætninger for gode overgange, er godt samarbejde, kendskab til hinanden, viden om området, et fælles sprog og inddragelse af dem, der er berørt.

Det skal være trygt at leve med epilepsi, både som patient og pårørende – og i øvrigt også som fagperson. Rådgivningshenvendelserne indikerer kraftigt at både udredning, behandling, rehabilitering og ikke mindst sammenhæng i indsatserne skal kigges grundigt efter i sømmene. Og her har sprogbrug bestemt også en betydning.

Rådgivningshenvendelserne bidrager med problematikker, erfaringer, perspektiver og dilemmaer om livet med epilepsi. Jeres erfaringer er uvurderlig praksisviden, som foreningen bruger i arbejdet med "Eftersynet af epilepsiindsatsen 2018" (som nævnt andet sted i bladet).

En varm tak herfra!

Af Helle Obel
helleobel@epilepsiforeningen.dk

VIDSTE DU, AT...

... der ikke i lovgivningen er særlige krav til kommunen om overlevering af en sag fra børneafdelingen til voksenafdelingen?

Det går formentlig bedre, når det drejer sig om unge, hvor der er iværksat en foranstaltning – i hvert fald på visse punkter. Har der været iværksat en foranstaltning, er der også udarbejdet en handleplan for den unge.

For unge, der er fyldt 16 år, skal handleplanen opstille konkrete mål for den unges overgang til voksenlivet, herunder mål i forhold til uddannelse og beskæftigelse, jf. SEL §140, stk. 3.

Der skal være tale om konkrete mål på baggrund af den unges egne ønsker for fremtiden, og der skal opstilles mål for, hvordan den unge kan hjælpes på rette vej. Hensigten er at sikre en sammenhængende og langsigtet indsats i forhold til den unges overgang til voksenlivet og fremtidig selvforsørgelse.

Den samme hensigt om en sammenhængende og langsigtet indsats gælder ikke rigtigt for unge, hvor der ikke er iværksat foranstaltninger.

SE HER VEJLEDNINGENS ORDLYD

Til højre ses uddrag af:

VEJLEDNING OM SÆRLIG STØTTE TIL BØRN OG UNGE OG DERES FAMILIER

NR. 9007 AF 7. JANUAR 2014

SOCIAL-, BØRNE- OG INTEGRATIONS-MINISTERIET

490. Når en ung fylder 18 år, er det væsentligt, at kommunen får planlagt en ordentlig overgang til voksenlivet for den unge, herunder i forhold til uddannelse og beskæftigelse. Det gælder, uanset om den unge har været anbragt uden for hjemmet eller har modtaget andre typer af foranstaltninger efter servicelovens kapitel 11. En del af de unge, der har været anbragt uden for hjemmet, har behov for rådgivning om, hvordan de skal håndtere voksenlivet. For så vidt angår unge med funktionsnedsættelse eller med sociale problemer, der kræver en særlig indsats, kan det være hensigtsmæssigt, hvis de relevante afdelinger i kommunen holder et møde, hvor sagen overleveres, så der er taget hånd om den unges sag fra det tidspunkt, hvor pågældende fylder 18 år.

OPLEV REVYRAKETTEN D. 23. MARTS 2018

– PÅ MENSTRUP KRO – MENSTRUP BYGADE 29, 4700 NÆSTVED

Revyskuespillerne er: Peter Andersen, Lars Arvad, Randi Winther og Hans Peter Andersen

Pris pr person: 398 kr.
som dækker middag, revy, dans og musik.

Medlemspris: 100 kr. pr person.
Der er mulighed for overnatning på Menstrup kro.

Pris pr. person: dobbeltværelse 700 kr. / enkeltværelse 600 kr.

Priserne er inkl. morgen buffet.

Aftale om overnatning sker direkte til Menstrup Kro på tlf. 55 44 30 03

2-retters revymenu:

- Terrine af røget ørred, serveret med limeskyr-creme, frisk salat og sprødt
- Rosastegt Hereford oksekød serveret med skysauce, variation af rodfrugter samt petit kartofler
- Revydessert, Kaffe/te:

Derefter Revy efterfulgt af musik og dans.

Tilmelding til Gudrun Mogensen senest d. 8. marts 2018 på Tlf. 25 17 20 22 eller mail: bg.mogensen@gmail.com

LEJ SOMMERHUS OG CAMPINGVOGN BILLIGT

Medlemmer af Epilepsiforeningen kan
FRA 2.500 KR. OM UGEN
leje foreningens campingvogn på Bøsøre Strand Camping eller sommerhuset Hanne Hansen i Lønstrup, nær Vesterhavet.

PÅ HJEMMESIDEN EPILEPSIFORENINGEN.DK KAN DU SE MERE OM PRISER OG OM DER ER LEDIGT